

Can Gordi (o Can Guàrdia)

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Turó d'en Cabús
Emplaçament Entre els Km 6 i 7 de la BP-5002, camí a la dreta anant a Granollers a 500 m. del trencall.

Coordenades:

Latitud: 41.52063
Longitud: 2.29795
UTM Est (X): 441423
UTM Nord (Y): 4596792

Classificació

Número de fitxa 08296 - 53
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada els anys 40
Protecció Legal i física
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-26. Edifici. Element d'Interès.
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00028
Autoria de la fitxa J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)
Data de registre de la fitxa: dl., 06/05/2002 - 02:00

Descripció

Masia d'estructura clàssica. Planta quadrangular amb teulada a doble vessant amb carenat perpendicular a la façana. Presenta edificis annexos a banda i banda. Consta de planta, primer pis i golfes. A la planta baixa hi ha dues portes d'entrada, possiblement la porta lateral és posterior. Les dues estan envoltades amb dovelles. També disposa d'una finestra (a l'esquerra).

Tipologia de masia: correspon al grup III de Bonet Garí.

No hem pogut veure l'interior, però per la informació oral obtinguda la distribució es correspon amb l'estructura clàssica de tres cossos. La cuina a la dreta, celler a la part posterior. Conserva un forn de pa a l'interior.

Conserva intacta l'antiga era amb un forn de pa, posteriorment utilitzat per les pinyes i el safareig per on es recollia l'aigua.

Al costat del safareig hi ha plantats 7 cedres bicentenaris en un espai d'esbarjo força agradable.

Observacions:

L'arbre que es troba enfront l'entrada és un ginjoler (arbust o petit arbre de la família de les ramnàcies - ziziphus jujuba -).

La restauració que es pot veure en l'actualitat es va fer entre els anys 1940 i 1945, a càrrec del propietari, Sr. Caballé.

Gavin (1990) situa en aquesta finca una capella dedicada a Sant Antoni de Pàdua. Els autors de la fitxa (2002) indiquen que han localitzat la capella. Segons Garcia-Pey (2003:244) és una petita edificació aixecada el 1935 a llevant de la casa principal, al llit del mateix torrent, amb una estructura rectangular i coberta ondulada. Està dedicada a sant Antoni, per que als de la casa se'ls hi havia mort una nena d'un any i mig que es deia Maria Antònia. Dins la capella hi ha l'imatge del sant i un bust de la nena. Durant la Guerra Civil les dues imatges van ser enterrades al torrent de la capella i recuperades després.

Història

La família guarda documentació que fa referència a la casa des del segle XIV, quan Pere de Montornès va vendre una partida a un tal Guàrdia. Aquest és el primer nom conegut de la casa, que per derivació va esdevenir Can Gordi. Segons García-Pey (2003:110), en un llibre de naixements de 1516, al propietari Bertomeu Guàrdia li escriuen el cognom Gòrdia.

El subministrament de l'aigua de la casa es feia a través de la Font de Cera. Es tractava d'una canalització de mitja canya i vista per tota la carena fins arribar al safareig on es recollia per consum de la casa i dels camps. Quan es va fer la carretera BP-5002 que passa i travessa la finca de Can Gordi, la més gran en l'actualitat de Vallromanes (120 ha), es va haver de tancar la font. Actualment es pot veure quasi en el punt més alt de la collada, un cop s'ha començat a baixar, una paret de pedres, en el marge dret.

Actualment la casa no està habitada però els propietaris en continuen l'explotació dels recursos forestals i la seva intenció, a curt termini, és anar-hi a viure (2002).

Bibliografia

- BORBONET i MACIÀ, Anna (1996) La Masia. Columna, Col·lecció Terra Nostra, núm. 38. Barcelona.
- BONET GARÍ, Lluís (1983) Les masies del Maresme. Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanch. Barcelona.
- DANÉS i TORRAS, Josep (1933) "Estudi de la masia catalana", a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, Vol. XLIII, núm. 458. Barcelona.

GAVIN, Josep Maria (1990) Inventari d'esglésies. Vallès Oriental. Vol. 23. Editorial Pòrtic. Barcelona.
GARCÍA-PEY, ENRIC (2003). Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes.

